

PROMIJENI SVOJ ŽIVOT — PROMIJENI SVIJET!

KONTAKT

VOŽNJA BICIKLOM

Bicikl za dvoje

Osjećaj sigurnosti

Bolest koja me je spasila

Dublji smisao

Traženje smisla u gubitku
i u životu nakon gubitka

RIJEČ UREDNIKA POMOĆ U NEVOLJI

Jedan od izazova s kojim se svaki novi kršćanin mora suočiti je činjenica da sljedbenik Isusa nije imun na životne poteškoće. Znamo da je Bog ljubav,¹ no unatoč tome čak i oni koji vjeruju u Njega obolijevaju, stradavaju, imaju financijske probleme, brige i strahove te umiru baš kao i svi ostali ljudi. Isus nije prikrrio istinu šećerom ili čokoladom, no ponudio nam je nadu kada je rekao: "Ovo sam vam govorio da u meni imate mir. U svijetu imate tjeskobu; ali se ufajte: ja nadvladah svijet."²

Iako Bog ne rješava uvijek naše probleme svjestan je svega što nam se događa i brine se za nas. Bog poznaje u dušu svakog čovjeka, zapravo toliko nas dobro poznaje da nam je svaka vlas na glavi izbrojana!³ On zna što se događa s nama čak i onda kada mi to nismo u stanju riječima izraziti,⁴ suosjećajući s nama i osjećajući našu bol.⁵ Bog nas ne može zaštititi od svake životne oluje, no unatoč tome možemo naći snagu i utjehu u spoznaji da je uz nas i da će nam pomoći. "Blažen čovjek koji podnese kušnju, jer će, kad bude prokušán, primiti vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube."⁶

Lijepo je znati da je Bog na našoj strani te da uvijek nastoji izvući dobro iz svake situacije, no kada stvari krenu naopako ljudi također traže i podršku sredine. Svuda su oko nas osobe u nevoljama i potrebama i iako nećemo moći riješiti sve probleme s kojima se susrećemo svaki od nas može uljepšati nečiji dan i na neki način olakšati nekome teret koji nosi. Kao što je Majka Tereza (1515.-1582.) rekla: "Krist nema drugog tijela doli tvog, nema ruku, nema nogu doli tvojih."

Samuel Keating

1. Prva Ivanova poslanica 4:8
2. Evanđelje po Ivanu 16:33
3. Evanđelje po Luki 12:7
4. Poslanica Rimljanima 8:26
5. Psalam 147:3
6. Jakovljeva poslanica 1:12

www.activated.org

Širok izbor knjiga, audio i video izdanja poučnoga sadržaja možete naručiti na jednoj od sljedećih adresa:

Poštanska adresa:

Activated Europe
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384
Email: activated@activated.org

Activated Ministries
P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046-2805, USA
Toll-free: 1-877-862-3228
Email: info@actmin.org

Urednik	Samuel Keating
Dizajn	Gentian Sući
Ilustracije	Doug Calder

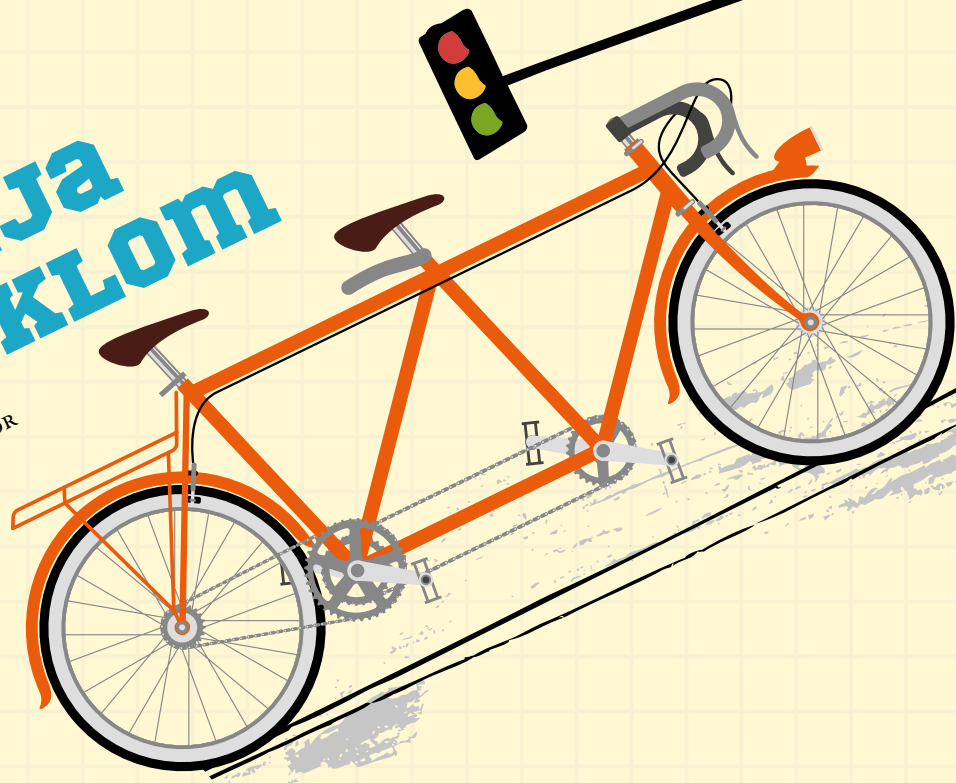
© 2014 Aurora Production AG. Sva prava pridržana.

U izvorniku biblijski stihovi uzeti su iz New King James Bible © 1982 Thomas Nelson, Inc., a u priređivanju hrvatskog prijevoda koristili su se prijevodi izdanja Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 1997. i Hrvatskog biblijskog društva, Zagreb, 2007.

A-CR-MG-AM-163-X

VOŽNJA BICIKLOM

NEPOZNAT AUTOR

OTKAD SAM UPOZNAO ISUSA

život mi je postao kao vožnja biciklom, točnije vožnja biciklom za dvoje ili vožnja na tandem biciklu. Ja sam sjedio naprijed i upravljao dok je Isus bio na zadnjem sjedalu i samo okretao pedale.

Ne sjećam se točno kada se to dogodilo no u jednom je trenutku Isus predložio da promijenimo mjesto. Od tada, stvari nisu više bile iste. S Isusom za upravljačem vožnja je postala jako uzbudljiva!

Dok sam ja upravljao vožnja je bila sigurna i predvidljiva jer sam poznavao put, ali moram priznati i pomalo dosadna. Uvijek sam nastojao najbržim putem doći do željenog odredišta. No, kada je Isus sjeo za volan ponekad bismo se uspinjali strmim uzbrdicama, a potom bismo se spuštali vratolomnim brzinama koju nije smanjivao ni na ostrim okukama. Tada sam se samo mogao grčevito držati za upravljač dok mi je srce lupalo

kao ludo od uzbuđenja.

Nisam želio preispitivati njegove odluke, no jednom se nisam mogao više suzdržati pa sam ga upitao: “Zar ne misliš da bismo trebali malo usporiti? Bojim se.” Okrenuo se i s osmijehom na licu dodirnuo moju ruku: “Ne brini se, samo okreći te pedale.”

Ponekad sam tjeskoban i napet i tada ga znam upitati: “Kuda idemo?”

“Iznenadjenje!” odgovorio bi mi smiješeći se. S vremenom sam naučio da mu vjerujem. Zaboravio sam na svoj monotoni život i uputio se u pustolovinu.

Upoznao me je s ljudima koji su posjedovali određene darove, darove koje sam trebao – ljubav, ozdravljenje, prihvaćanje, radost. Poklonili su mi te darove da mi se nađu na putu, na putu kojim smo se Gospodin i ja uputili. I tako smo krenuli dalje. Tada bi mi On rekao: “Pokloni te darove drugima.” Poslušao bih Ga i čudne su se stvari

počele događati. Što sam više darovao više sam imao, te sam više mogao dati drugim ljudima koje sam sretao na svom putu. I naš je teret bio lak.

Ispočetka nisam želio prepustiti Isusu nadzor nad svojim životom. Jednostavno mu nisam vjerovao te sam mislio da će ga upropastiti. No, On dobro poznaje dobre i loše strane bicikla kao i sve vrste trikova. On zna kako pri velikoj brzini ući u oštar zavoj, skočiti s biciklom preko kamenja na putu i kako “letjeti” s biciklom kada cesta iznenada iščezne ispod nas.

Pokušavam ne brinuti i potiskujem želju da se vratim za upravljač. Nastojim se opustiti i uživati u vožnji, prirodi, osvježavajućem povjetarcu koji miluje moje obraze i ugodnom društvu svog bliskog prijatelja.

Još uvijek se ponekad umorim od duge, teške vožnje, no kad god pogledam u Isusa nasmiješi mi se i kaže: “Samo ti okreći pedale.” ■

PODNOŠENJE NEVOLJA I TEŠKOĆA

NAPISALA: MARIE FONTAINE

MNOGI KRŠĆANI IMAJU dosta dobar život iako se uvijek ne slažu s time. Mislim da se neki ponašaju kao mučenici te razmišljaju *Nitko nema tako težak život kao ja!*

Ako ste jedan od onih koji se ovako osjeća možda biste se trebali osvrnuti unaokolo i pogledati što sve ljudi trpe, bez obzira bili oni vjernici ili ne. Mnogima je stvarno puno teže nego nama, naime mnogi nemaju niti osnovna sredstva za život, dok većina ljudi pak ne vidi nikakav smisao u životu.

1. Druga poslanica Timoteju 2:3
2. Jakovljeva poslanica 1:12
3. Poslanica Hebrejima 10:36
4. Poslanica Rimljanima 5:3,4

Iako imamo mnogo problema, mi kršćani barem znamo da za to uvijek postoji dobar razlog i da Bog djeluje u našem životu. Čak i kada ne možemo vidjeti dobro koje će proizaći iz svih naših nevolja svjesni smo da nas one podučavaju nekim novim lekcijama koje nas na kraju ojačaju. Sama ta spoznaja pomaže nam pri podnošenju nevolja i teškoća.

Neki se godinama bore s bolestima, ili trpe nepravdu od strane nepodnošljivih šefova ili pak moraju raditi posao koji mrze. Neki kršćani su ismijavani, kritizirani i odbačeni od prijatelja i kolega ili su pak proganjani. Neki su pak potpuno sami u svojim teškoćama što dodatno otežava njihove ionako već teške si-

tuacije.

Možda su naše nevolje mnogobrojne, no mnogima koji se nalaze u doista teškim uslovima naš život izgleda relativno lak. Izazovi s kojima se suočavamo uče nas većoj strpljivosti, izdržljivosti, ustrajnosti i vjeri u Božja obećanja. “Podnosi sa mnom nevolje kao dobar vojnik Krista Isusa!”¹ I to ne samo na dan ili dva, na tjedan ili pak mjesec već možda na godinu, dvije, tri...

Bog želi da budemo strpljivi-ji i izdržljiviji. *Biblija* nam kaže: “Blažen čovjek koji podnese kušnju...”² “Doista vam je potrebna postojanost da, ispunivši Božju volju, postignete obećanje.”³

“A ne samo to, nego se hvalimo i nevoljama znajući da nevolja vodi

Iskušenje nije došlo na vas osim onoga čovječjega. Ali je vjieran Bog koji ne će dopustiti da budete iskušavani više nego što možete podnijeti, nego će s kušanjem dati povoljan izlaz, da možete podnijeti. – Prva poslanica Korinćanima 10:13

ON DAJE VEĆU MILOST

Što je breme naše veće i milost je
Njegova veća,
Što nam je zadatak teži više nam
snage daje On;
Što su nevolje naše veće i milost je
Njegova veća,
Što su životne poteškoće veće, veći
nam mir daje On.

Kada se iscrpimo i kada nas snaga
na izmaku dana izda,
Kada dodirnemo dno i duhom
klonemo
Otac Nebeski počinje nas
okrjepljivati.

Ne boj se,
Bog će ispuniti sve potrebe tvoje
i podijeliti s tobom blago svoje.
Na Oca se osloni ti,
i u naručju se njegovu odmori.
On će i tebe i tvoj teret ponijeti.

Ljubav je Njegova bez kraja, a milost
bez mjere
Njegova je moć izvor nepresušan
Iz vječnog božanskog bogatstva u
Kristu
On daje, i daje, i stalno daje.
—Annie Johnson Flint (1866.–1932.)

KADA BISMO MOGLI VIDJETI ŠTO NAM NOSI SUTRA

Kada bismo mogli vidjeti što nam nosi
sutra
Kao što Bog to vidi;
Kada bi se tmurni oblaci mogli raspršiti,
a tama nestati u trenu,
tuge današnje ne bismo se bojali
i svaku bismo tjeskobu zaboravili
Jer mnoge radosti još čekaju
na tebe i mene.

Kada bismo mogli znati što nam nosi
sutra
Kao što Bog to zna;
Zašto nas najmiliji napuštaju
i suze teći moraju;
Znali bismo da tama vodi ka svjetlosti,
i da će se turobni, tmurni dani uskoro
razvedriti.
Jednoga će se dana životne nepravde
ispraviti
Vjera nam kaže to.

Kada bismo mogli vidjeti, kada bismo
mogli znati,
često zborimo.
No Bog, u milosti svojoj, velom prekriva
puteve naše.
Ne možemo vidjeti što pred nama leži
pa se uz Njega privijamo još više.
Do kraja života vodit će nas
Samo vjeruj i slušaj.
—Norman J. Clayton (1903.–1992.) ■

strpljivosti; a strpljivost pouzdanosti, a pouzdanost nadi.”⁴

Ponekad će nevoljna razdoblja biti dugačka, ponekad ćemo se pak osjećati jadno i ništavno. No, ne smijemo se oslanjati na naše osjećaje već se moramo čvrsto osloniti na Božju riječ i držati se činjenice da nas On voli te da mu je stalo do nas, bez obzira kako se mi u tom trenutku osjećali. Čak i kada se sve okrene protiv nas ili pak kada sve krene nizbrdo trebamo i dalje vjerovati da će dobro na kraju pobijediti i da će Isus uvijek izaći kao pobjednik.

MARIA FONTAINE I NJEN SUPRUG
PETER AMSTERDAM RAVNATELJI SU
KRŠĆANSKE VJERSKE ZAJEDNICE
FAMILY INTERNATIONAL. ■

NAPISALA: MAG RAYNE

NADIU SAM UPOZNALA PRIJE SEDAM GODINA, kada je u deset sati navečer došla u naš dom u društvu jednog našeg zajedničkog prijatelja. Koža joj je bila žućkasta, oči upale i prazne, kosa koja je očigledno nekada bila njegovana; krhka i bez sjaja, a njena odjeća, izraz lica i govor tijela odavali su osobu koja je izgubila svaku nadu u život.

Kroz njenu priču saznala sam da su joj nekoć mnoge žene u susjedstvu zavidjele. Bila je lijepa, dobro stojeća u društvu, trideset godina u skladnom braku i "savršena" majka dviju

kćeri. Živjela je u velikoj kući i često je priređivala bankete i prigodne proslave za svoje prijatelje. No, sada je sve je to bilo dio prošlosti. Nadia je sjedila u našoj dnevnoj sobi grčevito držeći svoju prijateljicu za ruku. Život joj se okrenuo za 360 stupnjeva. Muž ju je ostavio, a njihova zajednička tvrtka bila je na rubu stečaja. Kasnili su s otplatom hipoteke na obiteljsku kuću i banka je prijetila da će im je oduzeti.

Suprug ju je čak pokušavao proglasiti mentalno nestabilnom osobom kako bi dobio potpunu kontrolu nad njihovom imovinom i poslovanjem tvrtke. S brakom srušio se i čitav njezin svijet, što se nega-

tivno odrazilo i na njeno zdravlje, a posljedica svega bio je nedavni srčani udar. Situaciju je dodatno pogoršala i činjenica da su joj mnogi prijatelji okrenuli leđa postavši odjednom prezauzeti.

Iako je odrasla u tradicionalnoj obitelji Bog joj nije bio blizak već negdje tamo, daleko. Sada je pak shvatila da neće moći prevazići nastalu krizu bez Njega. Prva zajednička molitva ohrabrila ju je te je na kraju našeg razgovora odlučila redovito prisustvovati našim susretima biblijske grupe.

U sljedećih nekoliko mjeseci njena je vjera u molitvu ojačala do te mjere da je sama počela dobivati od-

1. Poslanica Rimljanima 8:28

2. Psalam 42:6

Nevoljna vremena pomogla su mi shvatiti da je život u svakom pogledu zapravo beskrajno divan i bogat te da većina stvari o kojima brinemo nije vrijedna spomena. —Karen von Blixen-Finecke (1885.–1962.)

U životu ćeš se stalno suočavati s Bogostvorenim prilikama prikrivenim u obliku problema i izazova. — Charles Udall

Kada to najmanje očekujemo, život nam ponudi izazov koji će provjeriti našu hrabrost i spremnost na prihvaćanje promjena. U tom se trenutku nema smisla pretvarati kao da se ništa nije dogodilo ili pak reći da nismo spremni. Izazov neće čekati. Život se ne osvrće unatrag. — Paulo Coelho (rođen 1947.)

Biti izazvan u životu je neizbježno, biti poražen je stvar slobodnog izbora. — Roger Crawford (rođen 1960.)

Što je veća prepreka to ima više slave u pobjedi. — Molière (1622.–1673.)

“Terapija smijehom dala mi je unutarnju snagu, poseban osjećaj ljubavi koji do tada nisam poznavala, ispunjenje koje osjećate kada dajete cijelog sebe. Nevjerojatan je osjećaj donositi sreću nekome tko je tužan i potreban. — Nadia”

govore na svoje dvojbe, tužne misli i očajne čežnje. Napredak je bio spor i loši i dobri dani stalno su se izmjenjivali. Potom su uslijedile godine uspona i padova, no Nadia nikad nije izgubila nadu već je polako ali sigurno koračala naprijed, prema duševnom ozdravljenju i boljem sutra.

S vremenom vratila joj se volja za životom i radom te se ponovno počela brinuti za svoju obitelj i biti dobar primjer svojoj djeci. Dok su drugi smatrali da joj se dogodila tragedija, ona je na događaje u svom životu gledalo pozitivno i kako Bog može preokrenuti sve u našu korist.¹ Bila je svjesna naime da bez tih dubokih kriza, unutarnjih previranja i

uništenja njenog prijašnjeg svijeta ne bi upoznala i u potpunosti razumjela Božju ljubav niti bi pak našla istinski smisao svog života. Sada je imala sasvim drugačije prioritete. Sada je Isus bio na prvom mjestu u njenom životu.

Njeni stambeni i financijski problemi još nisu riješeni. Iako je već sedam godina prošlo, zakonska bitka za njen dom još uvijek traje. Nadia preživljava na maloj mirovini, no ponekad se mora prihvatiti i manjih poslova. Unatoč minimalnih primanja često dragovoljno sudjeluje u programima naše udruge i u klaunovskim terapijama za djecu i odrasle.

Što je najvažnije, Nadia je puno

jača danas i lakše se suprotstavlja životnim bitkama. Strah od gubljenja je nestao jer je svjesna da je Onaj koji ju je pronio kroz najveće krize nikada neće napustiti. Kao ptica koja se spokojno ugnijezdila na Božjem dlanu i ona sada gleda s visine na životne probleme i više joj ne izgledaju nepremostivi kao nekoć. Kao kralj David i ona danas s osmijehom govori: “Zašto si klonula, dušo moja; zašto uzdišeš u meni? Uzдай se u Boga jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog.”²

MAG RAYNA JE RUKOVODITELJICA VOLONTERSKE UDRUGE U HRVATSKOJ. ■

DRUGAČIJA VRSTA SIGURNOSTI

NAPISALA: LILY NEVE

NIKADA SE NEĆE VRATITI!

Sjećam se kako sam se osjećala kada sam to napokon shvatila. Usamljena. Prestrašena. Nesigurna. Godinama sam radila na projektima za suzbijanje siromaštva u južnoj Aziji. Trudila sam se koliko sam mogla no nije sve ovisilo o meni. Bila sam samo mali kotačić u velikom stroju i bila sam zadovoljna s tom ulogom. Okružena iskusnim ljudima i materijalno osigurana nisam imala razloga za bilo kakvu zabrinutost. Osjećala sam se sigurnom.

A onda se jednog ljeta sve promijenilo. Zbog zdravstvenih problema i obrazovne budućnosti svoje djece moji su suradnici bili prinuđeni izmijeniti svoje planove. Odselili su se i projekti su ostali na meni, naravno pod uvjetom da ih mogu i dalje obavljati.

Morala sam ozbiljno sagledati novonastalu situaciju i svoju budućnost. Sljedećih nekoliko mjeseci nisam trebala brinuti ni o čemu. Prijatelji su mi ostavili dovoljno financijskih sredstava za nesmetan rad, no što poslije toga? Na to pitanje nisam imala odgovor.

Negdje u to vrijeme i sama sam se razboljela. Ne sjećam se da sam ikad bila toliko bolesna. Morala sam se puno odmarati i nisam skoro ništa mogla jesti. Iako sam bila manje više bespomoćna nisam se predala očaju. To je bilo zaista čudno, no bila sam toliko slaba da sam jedva preživljavala dane i noći te nisam imala ni trunke snage da bih se još i brinula. I dok sam ležala nemoćna u svojoj postelji svemoćni Bog je radio za mene.

Vrijeme je prolazilo i ništa se zna-

čajno nije događalo niti mijenjalo. Nije mi nedostajalo donatora koji su pomagali sa projektima kao ni posla kojeg je uvijek bilo dovoljno. Kada bi se jedna vrata zatvorila otvorila bi se druga. Sigurnost mi je uvijek bila važna, no u to vrijeme, vrijeme kada su se sve te promjene događale u mom životu otkrila sam drugačiju vrstu sigurnosti i sreće. Na kraju sam došla do zaključka da ću raditi ovdje dok god budem mogla, zapravo sve dok mi Bog bude u tome pomagao.

Život je prepun izazova i nepredvidljiv je, no sretnija sam nego što sam ikad bila. Vjerujem da Bog može sve sam riješiti. Kako ne bih vjerovala u tako nešto nakon svega što je učinio za mene?

LILY NEVE ČLANICA JE TFI U JUŽNOJ AZIJI. ■

USAMLJENA GUSKA

NAPISALA: JANET BARNES

JEZERO PORED MOJE KUĆE JE MIRNO, savršeno mjesto za razmišljanje. Jednog dana, tijekom naročito teškog razdoblja u mom životu sjedila sam na molu čitajući neku knjigu. Bila sam usamljena i trebali su mi odgovori ili barem neki znak da je Bog sa mnom, neko ohrabrenje da me nije napustio. No, ništa se naizgled nije događalo i nakon nekog vremena uputila sam se natrag, prema kući, razočarana i potištena.

Odjednom sam začula glasno gakanje i ugledala gusku kako nisko leti nad vodom, a onda uz mahanje i lupanje krilima graciozno slijeće na mirnu površinu jezera.

Čudno, pomislila sam, čudno da je sama. Guske uobičajeno lete u jatima. Promatrala sam je. Kao da ju je nešto prestrašilo pa je odjednom počela plivati još brže. Opet je počela uznemi-

reno gakati. Stajala sam tako još nekoliko minuta i gledala je, a onda sam još uvijek duboko zamišljena nastavila svojim putem.

Na putu sam prešla preko mostića ispod kojeg je tekao potok koji se ulijevao u jezero. Na moje iznenađenje ugledala sam pet drugih gusaka koje su se skrivale u trstici. Izgleda da je usamljena guska pripadala ovom malom jatu, no na kratko se odvojila od njega pokušavajući se "okušati" u solo karijeri. Zanimalo me je što će ove druge guske učiniti.

Odjednom su se sve okrenule prema svom prijatelju i počele gakati iz sveg glasa, istežući svoje mršave vratove. S tim zovom ohrabrenja sve su poletjele da utješe lutajućeg prijatelja. Sletjele su do njega, a gakanje im je postalo pažljivije, nježnije.

Prizor me se dojmio, a onda mi

je sinulo i zašto. Nisam naime mogla vidjeti svakodnevnu Božju skrb i utjehu kao što usamljena guska nije mogla vidjeti druge koje su se skrivale iza ugla, spremne i voljne priskočiti u pomoć.

Zašto se čudim ako me Bog ne izbavi čim upadnem u nevolju? Možda čeka dok ne naučim svoje lekcije ili uvidim gdje sam pogriješila. Sada znam da je On uvijek pored mene, i uvijek bdije nadamnom bez obzira osjećala ja to ili ne. I kada Ga pozovem u pomoć On se uvijek odazove.

JANET BARNES JE POSLJEDNIH 25 GODINA SVOG ŽIVOTA PROVELA RADEĆI KAO DOBROVOLJNI PROSVJETNI RADNIK ŠIROM SVIJETA. TRENUTNO ŽIVI U SAD-U GDJE REDOVITO SUDJELUJE U DOBROTVORNIM AKCIJAMA I DRUŠTVENO KORISNIM AKTIVNOSTIMA. ■

DUBLJI SMISAO

NAPISALA: BONITA HELE

**U DJETINJSTVU SAM BILA USA-
MLJENA**, povučena i zatvorena i nikad nisam imala bliskog prijatelja. Željela sam upoznati osobu s kojom bih mogla sve podijeliti i koja bi mi povjerala svoje najdublje osjećaje i tajne. Željela sam prijateljstvo u kojem bih bila prihvaćena i shvaćena, u kojem se ne bih trebala pretvarati, u kojem bih mogla biti ja, no s vremenom sam se počela pitati da li takvo prijateljstvo postoji samo u knjigama.

U svojoj četrnaestoj godini upoznala sam Stephanie. Od prvog dana činilo mi se da je poznajem cijelog svog života. Povjeravale smo se jedna

drugoj i s njom mi je bilo jako lijepo te nisam uopće osjećala uobičajenu uznemirenost.

Zanimale su nas iste stvari i slagale smo se u svemu. Naše su se obitelji šalile da imamo jedan mozak jer bismo često završavale jedna drugoj rečenice.

Onda sam jednog dana odlučila slijediti svoje srce i priključiti se volonterskoj udruzi u drugoj zemlji. Znala sam da će mi Stephanie nedostajati i to puno, puno nedostajati. No, također sam znala da ćemo biti u kontaktu jer na kraju krajeva takav se prijatelj ne sreće svakog dana.

Izmijenile smo više pisama. Za rođendan mi je poslala sliku na kojoj su bila dva vuka i orač i dugo pismo u kojem mi je opisala sve što se događa s njom kao i svoje planove za budućnost.

Nikad više nisam dobila pismo od nje.

Nakon tjedan dana umjesto novog pisma zazvonio je telefon. Stephanie je udario jureći kamion dok je sa svojim dečkom vozila bicikl planinskom stazom. Preminula je samo nekoliko sati nakon nesreće.

Ostala sam bez riječi. Sve mi se zamaglilo ispred očiju. Nisam mo-

U PRATNJI ANĐELA

“Tada umre siromah. Anđeli ga odnesoše u Abrahamovo krilo.” – Evanđelje po Luku 16:22

Ništa nije rečeno o siromahovom pogrebu, no ako je uopće i postojao onda je to bio vrlo skroman pogreb. Zemlja nije odala počast siromahu, niti mu je ponudila skupocjeni lijes i brdo cvijeća, no, anđeli su došli i ispratili ga u vječnu slavu.

Obratite pozornost da također nije navedeno što se dogodilo s njegovim tijelom, jer čovjek nije više bio u onoj staroj, istrošenoj ljusci. U trenu je bio prebačen u vječno kraljevstvo. U trenutku kada je njegovo tijelo spušteno u zemlju, prosjak je (zapravo njegovo stvarno “ja”) prebačen u Raj. I vidimo ga tamo, ali više nije običan prosjak već čovjek koji uživa u vječnim blagoslovljima.

I još jedna stvar. Bojimo se smrti. Izgleda da ona označava kraj našeg postojanja. Zapravo, nama kršćanima smrt je samo dio života, doživljaj koji ne razumijemo, a potom – vječna slava.

U jednom trenutku ovaj siromašni prosjak leži pred vratima bogataševe kuće, prezren i gladan. Sljedećeg trenutka nešto se čudno događa s njim, zbunjen je i ništa mu nije jasno. Potom se budi i vidi da leti okružen anđelima. Ulazi u nebeski grad, svoj vječni dom u kojem će zauvijek živjeti s Gospodinom. Njegov život se nastavlja.

– James Rupert Miller (1840.-1912.) ■

gla disati i srušila sam se u obližnju fotelju. Plakala sam kao kišna godina. *Kako je mogla umrijeti? Zašto Stephanie?* Bila je tako mlada. Imala je toliko snova i željela je svim srcem uljepšati svijet. Bila je predodređena za velike stvari. Željela se udati i imati djecu i bila je moja najbolja prijateljica. Između jecaja koji su izvirali iz dubine moje duše tako da mi se činilo kako mi se srce raspada, upitala sam Boga: “Zašto?”

Odjednom sam osjetila nešto... nešto više od misli, nešto više od osjećaja. Duboku tugu i očaj odjednom je zamijenio osjećaj lakoće i radosti.

A onda mi dođe misao. *Kada bi samo znala kako je ovdje!* Osjetila sam da Stephanie sjedi pored mene. Sve je to trajalo samo jedan trenutak, no i to je bilo dovoljno. Znala sam da me želi utješiti i reći mi da je sve u redu s njom. Znala sam da je na boljem mjestu, prekrasnom mjestu punom svjetlosti i života, ljepšem od svega što sam mogla zamisliti. I znala sam da ću je ponovno vidjeti.

Ostala sam pod neizbrisivim dojmom da svaki život ima dublji smisao nego što ću ja to ikada razumjeti. Život moje najbolje prijateljice imao

je čudesan značaj i postojao je smisao čak i u njenoj smrti. Iako to sada ne mogu razumjeti vjerujem da ću to jednog dana doista biti u stanju.

Toga će dana svaka suza koja zamagli naš pogled biti izbrisana, toga dana kada ćemo se sresti s Isusom oči u oči. Toga ćemo dana ponovno biti ujedinjeni s onima koje smo voljeli i koje smo izgubili na neko vrijeme. I taj će dan zauvijek trajati.

SLOBODNA SPISATELJICA I UREDNICA BONITA HELE ŽIVI I RADI U SAD-U. ČLANICA JE FAMILY INTERNATIONAL. ■

Isus joj reče: "Ja sam uskrsnuće i život. Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će. I nijedan koji živi i vjeruje u mene, ne će umrijeti do vijeka." – *Evandjelje po Ivanu 11:25,26*

TIŠINA

NAPISAO: PHILLIP LYNCH

U ZADNJE VRIJEME PLESAO SAM SA SMRĆU. Punac mi je preminuo mjesec dana prije svog 99-tog rođendana. Supruga i ja smo zajedno s njenim bratom (mojim šogorom) živjeli s njim posljednjih pet mjeseci. Punac je bio ljudina i želio je doživjeti stotu, no tijelo mu nažalost nije moglo ispuniti tu želju.

Danas sam čuo da je jedan od mojih rođaka umro. Nismo bili bliski no zamislio sam se nad činjenicom da nas je zauvijek napustio netko koga sam poznao. Čudan

je to i nepoznat osjećaj. Svijet je izgubio jedinstvene glasove i život se promijenio. Svijet, barem moj svijet više nikad neće biti isti.

Biblija ne govori puno o tome što se događa s onima koji umru. Isus je nakon smrti otišao u Raj.¹ Također nam je rečeno da je posjetio duhove u zatvoru,² no to ne znači da su Raj i taj "zatvor" jedno te isto mjesto. Pavao je rekao da je poznao čovjeka (mnogi misle da je govorio o samome sebi) koji je posjetio Raj, mjesto koje je on nazivao i treće nebo, događaj koji je bio toliko upečatljiv da nije bio siguran da li mu se to stvarno dogodilo ili je to pak bilo samo duhovno iskustvo.³ U jednoj od svojih usporedbi Isus je govorio o

siromahu Lazaru koji je nakon smrti odnesen u „Abrahamovo krilo“.⁴

Isus je obećao da će oni koji vjeruju u Njega imati vječni život i poznavajući Božju prirodu i kako su ljubav, radost, mir, strpljenje, ljubaznost, dobrota i nježnost sama bit Njegovog Duha, mislim da možemo biti sigurni da će život nakon smrti, u Njegovoj nazočnosti biti prekrasno iskustvo.⁵

Fizički život ima svoj početak i kraj. Normalno je kada se veselimo rođenju i kada tugujemo zbog smrti. U mojoj duši sada je tišina no svjestan sam da to nije kraj priče.

NOVELIST, KOMENTATOR I ES-HATOLOG PHILLIP LYNCH ŽIVI U ATLANTSKOJ KANADI. ■

1. Evandjelje po Luki 23:43

2. Prva Petrova poslanica 3:19

3. Druga poslanica Korinćanima 12:2-4

4. Evandjelje po Luki 16:20-22

5. Poslanica Galaćanima 5:22,23

LIZA

NAPISAO: REUBEN RUCHEVSKY

LIZA JE BILA MAMINA NAJBOLJA PRIJATELJICA. Sreo sam je u teniskom klubu u kojem sam radio poslije škole i preko vikenda. Uvijek bi popričala sa mnom kao da sam bio njen vršnjak i to mi se jako sviđjelo.

Krajem šezdesetih godina prošlog stoljeća pretvorio sam se iz konzervativnog, sramežljivog klinca u hipija koji je intenzivno tragao za istinom. U potrazi za istinom i smislom života odlučio sam posjetiti sve one koji su na mene ostavili pozitivan dojam u životu. Liza je naravno spadala u tu grupu. Kada sam nenajavljen zakucao na njena vrata, ona i njen suprug "Veliki John" ostali su bez riječi. U svoj su dom primili odrpanog poznanika iz prošlosti bez predrasuda. Slušali su moje neuobičajene ideje i teorije. Ako su u nedoumici i prevrtali očima i namigivali jedno drugome, nisam primijetio.

Hvala Bogu, uskoro sam našao ono

što sam tražio. Prijatelj mi je rekao da je primio Isusa kao svog osobnog Spasitelja pa sam i ja to isto učinio. S vremenom sam se odlučio priključiti misionarima koji su radili s mladim ljudima u Australiji i na Novom Zelandu. U međuvremenu sam čuo da je Liza oboljela od Parkinsonove bolesti i da neće još dugo živjeti. Majka i ja odlučili smo je posjetiti.

U bolnici smo zatekli i njenog supruga koji joj je također došao u posjetu. Ležala je na pokretnim koliciima, i slušala o promjenama koje su se dogodile u mom životu otkako smo se zadnji puta sreli. Nije se mogla načuditi da se netko toliko mogao promijeniti u tako kratkom vremenu – od pristojnog mladića do čudnog hipija pa sve do kršćanskog volontera koji je uskoro trebao otići u prekomorsku zemlju.

Kada se umorila znao sam da trebamo krenuti. Predložio sam da se

pomolimo zajedno i nakon poduže stanke pristala je. Kleknuo sam pred njene postelje i primio je za ruku. Zatvorili smo oči i tada sam osjetio kako su nam se moja majka i Veliki John pridružili. Svi su za mnom ponovili jednostavnu molitvu i primili Isusa u svoje srce.

Liza je živjela još nekoliko mjeseci tijekom kojih je „gutala“ *Bibliju*. Bila je afirmirana umjetnica, puna radosti i vjere i slikala je sve do kraja svog života. Zarada od njenih posljednjih slika pomogla je ustanoviti volontersku udrugu na Novom Zelandu koja i dan danas djeluje.

Nebo je mjesto nastanjeno ljudima koje vi tamo pozovete. S nestrapljenjem čekam da te ponovno vidim Lizi!

REUBEN RUCHEVSKY ŽIVI U AZIJI
I NEUMORNO DIJELI POZIVNICE ZA
RAJ. ■

ŠTO SLIJEDI?

Umrijeti značiti stupiti na tihu i mirnu obalu

O koju se valovi nikada ne lome,
Na kojoj oluje nikada ne bjesne;
Na kojoj dodir prijatelja kaže:
gotovo je.

—*Sir Samuel Garth (1661.–1719.)*

U nebesima opet ću moći čuti.

—*Posljednje riječi Ludwiga van Beethovena (1770.–1827.)*

Sva metafizika ne može me ni na sekundu natjerati da posumnjam u vječnost duše i u postojanje Boga. Osjećam, vjerujem, želim i nadam se i branit ću to stajalište do posljednjeg daha.

—*Jean-Jacques Rousseau (1712.–1778.)*

Zemlja je područje mrtvih. Proširimo svoje vidike. Nebo je prava zemlja živih.

—*Biskup George Horne (1730.–1792.)*

Nemoguće da je jedna tako prirodna, neophodna i univerzalna pojava kao smrt stvorena od Boga kako bi nanije-la zlo čovječanstvu.

—*Jonathan Swift (1557.–1745.)*

Uzmimo u obzir, dragi moji kako nam Gospodin stalno pokazuje da će doći do uskrsnuća i kako je Bog prvo uskrsnuo našeg Gospodina Isusa Krista. Razmislimo na trenutak o uskrsnuću koje se svakog godišnjeg doba događa ispred naših očiju. Dan i noć objavljuju nam uskrsnuće. Noć liježe na počinak i dan se rađa, a potom ponovno odlazi, i noć dolazi. Pogledajmo plodove zemlje. Sjeme se sije. Baca se u zemlju, suho i golo i s vremenom nestaje. A onda ga iz ničega, u novom obliku, Gospodin vraća u život i iz tog jednog jedinog sjemena rađa se plod.

—*Sveti Klement Rimski (datum smrti: oko 98.)*

Zamišljamo smrt kao uništenje, bolje da zamišljamo sliku Krista kako dolazi da nas spasi. Mislimo o smrti kao kraju; bolje da razmišljamo o životu, o novom početku. Mislimo o gubitku; bolje da mislimo o dobitku. Razmišljamo o rastanku, bolje da razmišljamo o sastanku. Mislimo o odlasku; bolje da mislimo o dolasku. I dok glas smrti šapuće: “Moraš napustiti zemlju,” slušajte Krista koji nam govori: “Ti samo dolaziš k Meni!”

—*Norman Macleod (1812.–1872.)*

Što god je to u nama što osjeća, misli, želi i život nam daje mora da je nadnaravno, nebesko, božanstveno i kao takvo i vječno.

—*Aristotel (384.–322. prije Krista)*

Ako je Bog taj koji je stvorio ovaj prekrasni svijet, u kojem prevladavaju grijeh i smrt koliko neusporedivi ljepši mora da je Raj.

—*James Montgomery (1771.–1854.)* ■

PODRŠKA

TIHI TRENUCI

NAPISALA: ABI MAY

ON NAS TJEŠI U SVAKOJ NEVOLJI, da bismo utjehom kojom nas same tješi Bog, mi mogli utješiti one koji su u svakoj nevolji.

– *Druga poslanica Korinćanima 1:4*

Kada se nama bliske osobe presele na drugi kraj svijeta i prekinu kontakt s nama, nedostaju nam. Nestrpljivo očekujemo vijesti i osjećamo bol gubitka. Što onda reći o osobi koja se preseli s ovoga svijeta? Čak i ako vjerujemo u život poslije života, osjećamo da naš svijet nikada neće biti isti i taj se osjećaj teško podnosi.

Možda i vi imate prijatelja ili kolegu koji su se zbog gubitka voljene

osobe povukli iz svakodnevnog života kako bi se prisjetili te drage osobe, skupili slike, napisali memoare itd. Suze su nesumnjivo dio tog putovanja. Plakati je ljudski. I Isus je plakao.¹ Sve je ovo dio tugovanja i procesa prebolijevanja.

Kraj rijeka.....sjedili smo i plakali spominjući se...O vrbe naokolo povješali smo svoje harfe.

– *Psalam 137:1,2*

Vrijeme tugovanja.² Iako su njihove “harfe” – pjesme vjere i veselja – trenutačno utihnule, nadajmo se da nisu potpuno odbačene. “Navečer dolazi plač, a ujutro već vlada radost.”³

Dakle, kada tugujuća osoba nađe snagu da se ponovno suoči s životom, da još jednom prihvati svoju harfu i zapjeva pjesmu vjere i radosti? Svatko u svoje vrijeme. Što je prisniji bio odnos to će žalost zbog gubitka biti veća.

Iznenadna smrt teško je podnošljiva. Među najteže gubitke ubraja se gubitak djeteta i po mnogima je to najveća trauma koju čovjek može doživjeti. Treba vremena da se preboli takav gubitak.

Neka nam Bog pomogne da budemo nježni i obazrivi prema onima koji prolaze kroz proces žalovanja. Pokažimo solidarnost, ponudimo im utješnu riječ, nazovimo ih, skuhajmo im nešto. Pružimo im podršku prisjećajući se lijepih stvari i događaja koje smo doživjeli s osobom koja više nije s njima, saslušajmo ih. Budimo uz naše prijatelje baš kao što je Bog uvijek uz nas.⁴

ABI MAY JE AUTORICA *VALLEY JOURNAL*, KNJIGE KOJA JE NAMIJENJENA SVIMA ONIMA KOJI TUGUJU I ŽALUJU. ■

1. Evanđelje po Ivanu 11:35

2. Propovjednik 3:4

3. Psalam 30:5

4. Poslanica Hebrejima 13:5

OD ISUSA, S LJUBAVLJU!

Posebno mjesto

Kada sam bio na Zemlji rekao sam svojim učenicima da idem pripremiti mjesto za njih kako bismo jednog dana zauvijek bili zajedno.¹ Ovo mjesto je za svakog onog koji me je primio u svoje srce i život i želio bih da to bude najljepše mjesto svih vremena, savršeno u svakom pogledu. Sve sam predivno uredio kako biste se što ugodnije osjećali i uživali u ljepotama svog nebeskog doma.

Ako si me primio/la za svog Spasitelja onda si i ti postao/la jedan od mojih posebnih prijatelja, pa prema tome sve ovo pripada i tebi. Rezervirao sam mjesto u nebesima samo za tebe osobno, mjesto gdje će sve tvoje suze biti obrisane, tuge i jadi zaboravljeni, mjesto gdje ćeš biti potpuno sretan/na.² Ovo te čeka kada tvoj zemaljski život dođe kraju. Jedva čekam da ti pokažem sve što sam napravio za tebe i da vidim izraz tvoga lica kada ti ovo budem pokazivao.

Možda misliš da ne zaslužuješ ovakvo nešto, no znaj da te volim više nego što ćeš to ikada moći razumjeti i da ti želim pokloniti sve ove stvari. Ne poklanjaš dar nekoj osobi jer ona zauzvat može učiniti nešto za tebe ili pak to zaslužuje. Daruješ jer voliš, i upravo taj osjećaj Ja gajim prema tebi.

1. Evanđelje po Ivanu 14:2,3

2. Otkrivenje 21, 22